

ни въобще на подседността на мѣстнитѣ сѣдебни власти, ще се намѣрятъ изведнажъ подъ двойна подседность — подъ мѣстнитѣ закони и подъ консулското покровителство.

Г. д' Убри забѣлѣзва, че думата „притяжания“, се намира и въ С. Стефанскій договоръ.

Кара-Теодори паша като постоянствова върху практическитѣ мѣжотии, които ще произлѣзатъ отъ тѣй съчинената алинея, Князъ Бисмаркъ напомнюва, че таквози прѣимущество наистинж е дадено на рускитѣ иноци чрѣзъ С. Соефанскій договоръ, и пита турскитѣ пълномощници, не намира ли Портата за удобно да разшири тая изгодность и надъ другитѣ сили.

Мехмедъ-Али паша казува, че на иностранцитѣ се е дало право да бждѣтъ собственици на недвижими имоти въ Турция само подъ условieto, ге тѣзи имоти ще бждѣтъ подложени на турската подседность. Щомъ се възстанови консулското покровителство върху нѣкои недвижими имоти, правата за собственность на чужденцитѣ въ Турция подпада подъ обпорвание.

Графъ Корти не се противи на отмахванието думата „притяжания“ и мисли, че на члена би могло да се притурятъ тѣзи думи: „съгласно съ законитѣ и конвенцитѣ, които сж днесъ въ сила“.

По слѣдствие на повторенитѣ забѣлѣжки отъ страна на турскитѣ пълномощници, Конгреса се съгласи да се отмахне думата „притяжания“.

Г. Вадингтонъ се запира на послѣднитѣ думи на четвъртата алинея и като напомня, че неговото правителство е изказало извѣстни припазвания върху добититѣ отъ него права въ святитѣ мѣста, желае да се обърне на тия права надлежно внимание.

Прѣдсѣдателя констатира, че Франция наистинж е поставила извѣстни припазвания при приеманieto си да участву въ Конгреса и че думитѣ на Г. Вадингтона сж точни и основателни.

Графъ Андраши добавя, че тѣзи припазвания сж били съобщени и на неговото правителство и че то се е съгласило съ тѣхъ.

Първий французскій пълномощникъ би желалъ да се запазятъ тѣзи придобити права като се каже въ сжщата алинея, че се запазва прѣдишното положение на работитѣ (statu quo).

Прѣдсѣдателя прѣдлага да се прибавятъ въ края на али-